N°. 54. A°. 1835.

MAANDAG DEN 6den JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat Wij bij besluit van Zijne Majesteit dd. 1 April 1835, N°. 100, zijn gemagtigd geworden, om eene wijziging daar te stellen in art. 1 van het Koninklijk besluit van den 20 December 1820, n°. 46, ter kennisse der Ingezetenen gebragt bij resolutie van den Gouverneur Generaal *ad-interim* der Kolonie *Suriname* dd. 23 Julij 1821, geïnsereerd in het Gouvernements-blad van dat jaar n°. 7.

ZOO IS HET, dat Wij den Kolonialen Raad gehoord in deszelfs Vergaderingen van 8 Julij 1834 en 2 Junij 1835, hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij dezen.

ARTIKEL. 1.

Voortaan zullen de grondbrieven voor de konsessien bedoeld in art. 1 van het bovenaangehaald besluit van Zijne Majesteit dd. 20 December 1820, n°. 46, aan de requestranten worden uitgereikt, met dispensatie der betaling van *f* 300 oud Surinaamsch Courant voor iedere concessie bij gemeld artijkel vastgesteld.

ART. 2.

De requestranten zullen zoodanige door hun verkregene concessie binnen de twaalf eerste jaren niet mogen doen terugkeeren in den boezem van het domein.

ART. 3.

Zij zullen gedurende die twaalf jaren aan de Koloniale Schatkist wegens zoodanige door hun verkregene concessien betalen eene recognitie van *Twintig Cents* (20) per akker in het jaar, en na verloop van dien tijd van *Tien Cents* (10) per akker in het jaar.

ART. 4.

Ter voldoening van deze gelden zullen zij even als voor andere landslasten executabel zijn.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 2 Julij 1835, het drie en twintigste jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*,
ten zelven dage.
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat wel bij Publicatie van 20/24 September 1821, (Gouvernements-blad e. a. n°. 12) en bij Publicatie van 19/25 November 1828 (Gouvernements-blad e. a. n°. 17, is voorgeschreven, *waar* en *hoe, nieuw* op te bouwen Keukens behooren te worden daargesteld, doch dat deze heilzame verordeningen niet van toepassing zijn op de vóór gemelde tijdstippen opgerigte en alnog bestaande Keukens en Stookplaatsen.

Willende ook ten aanzien van zoodanige Keukens en Stookplaatsen de vereischte maatregelen nemen, ten einde de Stad *Paramaribo* voor het gevaar van brand zoo veel doenlijk te beveiligen.

ZOO IS HET, dat Wij den Kolonialen Raad gehoord in deszelfs Vergaderingen van den 5 Mei en 2 Junij 1835, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij dezen.

ARTIKEL 1.

Te renouvelleren de bepaling voorkomende bij art. 12 der Publicatie van Gouverneur Generaal en Raden dd. 18 Augustus 1778,— aldus luidende: »alle de Keukens zoo »voor gebruik der Blanken als Negers, »moeten met brandmuren voorzien zijn, »en met pannen of tigchels gedekt worden, »hetwelk binnen acht maanden zal moeten »verrigt zijn, op eene boete van *f* 50 »bij de eerste schouwinge, zullende bij »iedere schouwing de laatst opgelegde boete »worden verdubbeld;" zoodanig, dat elk en een iegelijk, wiens Keukens of Stookplaats nog bestaat van vóór den jare 1821 en voor zoo verre die Keuken of Stookplaats niet mogt beantwoorden aan de voorschriften in evengemelde Publicatie vervat, verpligt en gehouden zal zijn, dezelve Keuken en Stookplaats binnen den tijd van acht maanden, te rekenen van den dag, waarop de tegenwoordige Wet zal zijn afgekondigd, te doen inrigten op de wijze bij art. 12 welgemeld verordend, op poene niet alleen als daarbij is gestatueerd, maar ook dat ten dezen van volkomene toepassing zal zijn het laatste gedeelte van art. 34 der Publicatie van 19/25 November 1828 (Gouvernements-blad n°. 17), te dien effecte, dat zoodanige Keuken of Stookplaats van wege het openbaar gezag ten koste der overtreders zal worden afgebroken.

ART. 2.

Van de in art. 1 vermelde verpligting zullen ontheven zijn de eigenaars van huizen en gebouwen, welke begrepen zijn in de uitzonderingen, vastgesteld bij Publicatie van het voormalig Gemeente Bestuur der Kolonie *Suriname*, dd. 27 September 1832, alsmede in onze Publicatie van 16 | 17 December 1833 (Gouvernements-blad, n°. 14.)

ART. 3.

Voor zoo verre de nu nog voor 1831 bestaande Keukens en Stookplaatsen met geheel nieuwe mogten worden verwisseld, of na de dagteekening der tegenwoordige Wet eenige nieuwe Keuken of Stookplaats te *Paramaribo*, in welke buurt of straat zulks ook zoude mogen plaats hebben, worden opgebouwd, zal zulks niet anders mogen geschieden, als met in achtneming der wetsbepalingen voorkomende bij art. 28 en 29 der Publicatie van 19|25 November 1828 (Gouvernements blad e. a. n°. 17), zoodanig dat in zoodanig geval de uitzondering in het voorgaande artijkel vermeld, van geene toepassing zal zijn.

En opdat niemand eenige onwetendheid hiervan voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 2 Julij 1835, het drie en twintigste jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*,
ten zelven dage.
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat de veelal gebrekkige gesteldheid der Riolen en Waterlozingen aan *Paramaribo*, van welke de rede is in art 7 en 8 der Publicatie van 19/25 November (Gouvernements blad e. a. n°. 17) soms ongelukken heeft doen ontstaan, en dat dus daarin moet worden voorzien.

ZOO IS HET, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij dezen.

ARTIKEL 1.

Te beginnen met de maand October des tegenwoordigen jaars 1835 zal aan *Paramaribo* om de vijf jaren, en dus wederom in het jaar 1840, en zoo vervolgens, door of van wege den Procureur Generaal als aan het hoofd der Administrative Policie geplaatst, geadsisteerd met den Stads Architect, een onderzoek worden in het werk gesteld naar den staat der Waterlozingen en Riolen, welke van de Huizen en Erven der ingezetenen, op de wijze, vastgesteld bij de in het hoofd dezes vermelde wetsbepalingen, onder de straten en openbare plaatsen, in de rivier, de hoofdtrensen of de hoofdriolen aldaar uitloopen.

ART. 2.

De eigenaren der huizen en erven, waartoe zoodanige Waterlozingen en Riolen behooren zullen, ten einde dit onderzoek naar behooren zoude kunnen plaats hebben, gehouden zijn, om na vooraf bekomene schriftelijke aanzegging van of van wege den Procureur Generaal, dezelve Riolen en Waterlozingen te doen opgraven.

ART. 3.

De eigenaren, welke mogten bevonden worden, aan deze aanzegging niet te hebben voldaan, zullen verbeuren eene geldboete van ten minsten *Tien*, en ten hoogsten *Vijf en Twintig Guldens*, terwijl de opgraving daarenboven ten hunnen koste van wege de Administrative Policie zal worden bewerkstelligd.

ART. 4.

De Riolen en Waterlozingen, welke bij zoodanig onderzoek mogten bevonden worden, hetzij geheel, hetzij gedeeltelijk te moeten worden vernieuwd, zullen door de eigenaren der Huizen en Erven waartoe dezelve behooren, op daartoe door den

Procureur Generaal aan hun schriftelijk uit te vaardigen lastgeving onverwijld en wel onder toezigt van den Stads-Architect, worden hersteld op verbeurte eener boete van ten minsten *Vijf en Twintig Guldens* en van ten meesten *Vijftig Guldens*, wanneer binnen den tijd van driemaal vier en twintig uren na het ontvangen der gemelde lastgeving, met zoodanige herstelling geen begin zal zijn gemaakt, behoudens de bevoegdheid van de Administrative Policie, om dezelve reparatie voor rekening van de eigenaars dier Huizen of Erven te doen plaatshebben, en de daarop te vallen kosten bij parate executie van dezelve te verhalen.

ART. 5.

De bedoelde Riolen en Waterlozingen zullen voortaan alleen mogen gedekt worden met een *steenen* gewelf, de zoodanige welke op het tijdstip van het uitvaardigen dezer Wet daarmede nog niet mogten voorzien zijn, zullen voor den eersten October dezes jaars met een *steenen* gewelf moeten gedekt zijn.

De eigenaren der Huizen en Erven, welke bij het onderzoek naar de tot dezelve Huizen en Erven behoorende Riolen en Waterlozingen, mogten bevonden worden, deze wetsbepaling niet te hebben nagekomen, zullen verbeuren eene geldboete van ten minsten *Vijftig Guldens*; terwijl dezelve Riolen of Waterlozingen voor rekening van de eigenaars der Huizen of Erven, waartoe dezelve behooren, van wege de Administrative Policie, met een steenen gewelf zullen worden voorzien, waarvan de kosten bij parate executie op de eigenaars der Huizen of Erven, waartoe dezelve Riolen of Waterlozingen behooren, zullen worden verhaald.

ART. 6.

Door vorenstaande bepalingen wordt geenzins gederogeerd aan den inhoud van art. 7 en 8 der Publicatie van 19/25 November 1828 (Gouvernements-blad n°. 17) als welke bij voortduring van kracht blijven.

En opdat niemand eenige onwetendheid hiervan voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 2 Julij 1835, het drie en twintigste jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Gouvernements Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*, ten zelven dage.

De Gouvernements Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

PARAMARIBO, *den 6 Julij* 1835.

De onderge teekende heeft de Eer ten kennisse van het Algemeen te brengen, dat aan ieder welke bij Z. K. H. Prins WILLEM FREDERIK HENDRIK, gedurende Hoogstdeszelfs verblijf alhier is geadmitteerd geworden, en die bij Z. K. H. ter Afscheids-Audientie wenscht te worden toegelaten; daartoe *HEDEN MORGEN* ten *negen* uren ten Huize van Zijn Excellentie den Gouverneur Generaal gelegenheid gegeven zal worden.

De 1e Luit. Adjudant,

R. H. ESSER.

Paramaribo, den 6 Julij 1835.

Er biedt zich aan het opmerkzaam oog van den wijsgeerigen beschouwer der wereld-gebeurtenissen en van de handelingen der meer gebijzonderde Maatschappijen en persoonen, eene afwisseling van handelingen en gevoelens aan, welke niet kan nalaten, een somtijds bevreemdend, maar tevens aangenaam gevoel, bij ons te verwekken.

Voor den navorscher der menschelijke natuur, die de plooijen van het menschelijk geslacht ontvouwt, levert die beschouwing eene ruime stoffe tot nadenken op. Hoe, vraagt hij, is het mogelijk dat onder de vele aandoeningen welke den boezem des menschen vervullen, scherts en ernst, vreugde en smart, vrolijkheid en statige deftigheid, elkanderen dagelijks in een bijkans ondeelbaren oogenblik kunnen verwisselen? — De beste leermeesteresse, zoo wel als de groote getuige der eeuwen, — *ondervinding* en *geschiedenis*, — hebben dit intusschen ook in onze dagen gelijkelijk bevestigd.

Eene gebeurtenis éénig in de jaarrollen van *Suriname*, vervulde het hart van hare bevolking met eene onuitspreekbare vreugde: — het bezoek namelijk van eenen jeugdigen Telg uit het hoogvereerde, en tegelijk welbeminde Stamhuis van Oranje. Feest-, Dans- en Muzijkpartijen wisselden elkanderen af, en bij elke verschijning van den jeugdigen Vorsten-Zoon gaat eene, uit de diepste diepte des harten opgewelde juichtoon naar boven: »NASSAUS TELG LEVE!"

Was het te verwonderen dat, bij dit eenig schouwspel, hetwelk *Suriname's* historieblad kan aanbieden, allergemoed met de grootste vreugde vervuld was, en dat dit vreugdegevoel zich in dankbaarheid en in de grootscheid der wereld openbaarde.

Te midden nu van dit feestgedruisch is er op gisteren door de Hervormde Christelijke Gemeente een hoogtijd gevierd geworden, die, terwijl hij het ligchaam niet afmat, het hart veredeld en verheft, en den geest met eene stoute vlugt doet opvaren tot den Vader der Geesten, den hoogen Opvoeder van ons geslacht!

Het is nu ruim 14 jaren geleden, dat het alom als prachtig bekende Kerkgebouw van de Hervormde Gemeente een' vernielend vuur ten prooije viel.

De 21 Januarij des Jaars 1821 zag het Godsgebouw invallen: — de 5 Julij des jaars 1835 zag hetzelve ter eigener plaatse uit de puinen herrijzen. —

Deze herrijzing is gisteren in de Gemeente der Hervormde gevierd geworden, bijgewoond Z. K. H. den derde Zoon van den Heere Prinse van Oranje, vergezeld van Hoogstdeszelfs Achtbaren Mentor, den Wel-Edel Gestrengen Heer P. ARRIENS.

Te half negen ure betrad, nadat zich eene buitengewoon, even aanzienlijke als talrijke Schare verzameld had, de Eerwaarde en geleerde Leeraar der opgemelde Gemeente A. ROELOFSZ, den Kansel, en koos, na één vooraf aangeheven Gezang, uit het Boek GENESIS, Kapittel XXVIII: vers 17b, tot TEXT:

»Dit is een Huis Gods; dit is de poort des Hemels!"

Het hartelijk gebed, en het dankend Loflied werd meer dan eenmaal door de talrijke schare herhaald. Eindelijk besloot de hoogklinkende Jubelzang, vervat in het 96e der Evangelische Gezangen dit plegtstatig feest.

Deze plegtigheid werd verhoogd door de tegenwoordigheid van Z. K. H. Prins WILLEM FREDRIK HENDRIK, Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal dezer Gewesten met Hoogstdeszelfs Betrekkingen, de Heeren Leden van den Kolonialen Raad en van het Geregtshof dezer Kolonie; van de Leeraars en van een aantal Leden van onderscheidene Geloofsbelijdenissen, en van Z. M. Land- en Zeemagt.

Na de geëindigde Leerrede gaf de Wel-Eerwaarde Heer A. ROELOFSZ, ook uit naam der gansche Gemeente, het vreugdegevoel te kennen, hetwelk aller hart vervulde, dat dit feest der Tempelbouwing ook in deze gewesten door een' Zoon van Nassaus Stamhuis mogt worden bijgewoond.

En zoo klimt dan onze wensch naar boven tot Hem, die wel is waar in geene Tempelen door handen gemaakt, behoeft vereerd te worden; maar daarom toch één welgevallen heeft in die teekenen, welke ter gedachtenis van zijnen Naam gesticht worden. Dat dit gebouw niet alleen verstrekke tot een sieraad van *Paramaribo*, maar vooral tot een Tempel in den welken t'elken Zondage, op het beste altaar, dat namelijk, des harte, ook de reinste en edelste vruchten mogen geofferd worden!

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 15 Mei.

Dezer dagen is aan de aanwezige leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal toegezonden het *Verslag nopens den staat van het armwezen over* 1832; zijnde dat over 1833, voor de sluiting derzelver zittingen, almede ingekomen, doch voor alsnog niet bekend gemaakt. In eerstgemeld verslag zijn de instellingen van weldadigheid onderscheiden geworden in drie hoofdsoorten; als: 1. in instellingen tot het verleenen van onderstand; 2. in instellingen welke strekken om het getal armen te verminderen, en 3. in instellingen die ten doel hebben om de armoede voor te komen. De eerste hoofdsoort bevat de administratien voor de huiszittende armen, de genootschappen tot ondersteuning van schamele huisgezinnen, de kommissien of vereenigingen tot het uitdeelen van levensmiddelen en brandstoffen gedurende den winter, de genootschappen tot ondersteuning van behoeftige kraamvrouwen, de godshuizen de gast- of ziekenhuizen en het fonds tot aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst. Onder de tweede hoofdsoort zijn gebragt de scholen tot onderwijs, de werkscholen, het gesticht voor blinden, de werkplaatsen van liefdadigheid, de kolonien der maatschappij van weldadigheid en het genootschap tot zedelijke verbetering der gevangenen, enz.

ADVERTISSEMENTEN.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 1 dezer, het Schip *Nicolaas Witsen*, Kapt. F. DE LANGE, hebbende 55 dagen reis.

Idem, het Schip *de Jonge Lodewijk Anthonie*, Kapt. R. TJEBBES, hebbende 31 dagen reis; Passagiers: de Heeren J. VAN LUIK, M. A. THURKOW en Echtgenoot en Mejufvr. M. M. KAMERLING.

Idem, het Schip *de Zwaan*, Kapt. VAN DRIESTEN, hebbende 48 dagen reis. — Allen van *Amsterdam*.

Idem, de Zweedsche Schoener *Fortune's Favorite*, Kapt. GEORGE BROUN, van *St. Eustatius*; Passagiers: Mejufv. H. GALLOT, met 7 Slaven, M. LEVEROOK, KENNEDY, ELISABETH en SEBRA CATHARINA MASSENDAL, Z. GODET, ELIZA BENJAMIN, G. C. LISPIER, S. M. HAROK, P. HENDRIKS, S. HELLER, CAUBER en LOU.

Den 3den, het Schip *de Harmonie*, Kapt. D. SPREEUW, hebbende 31 dagen reis.

Den 4den, het Schip *de Noord-Holland*, Kapt. H. K. RUIJL, hebbende 31 dagen reis. — Beiden van *Amsterdam*.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de ERVEN J. BRINK.